

SPEJDERNES MAGASIN

40. årgang

nr. 8 . oktober 1956

VED LEJRBÅLET

SPEJDERCHEFEN SKRIVER OM SPEJDERNES MAGASIN

SPEJDERNES MAGASIN FYLDER 40 ÅR.

Spejderbevægelsen begyndte her hjemme i 1909, og allerede i december 1910 startede korpset et medlemsblad for spejderne. Det var et ugeblad og hed »Spejderen«. Desværre kunne det ikke betale sig, og det levede hun et halvt år, til sommeren 1911. Men allerede om efteråret samme år prøvede man igen, og denne gang skulle det ikke blot være et spejderblad, men også et almindeligt ugeblad for drenge. Det kom til at hedde »Fri«, og i de københavnske aviser kunne man i en hel uge læse en meget iøjnefaldende annonce, der lød således: »PÅ FREDAG SKAL ALLE SKOLE-ELEVER HAVE FRI.« For nogen har det sikkert været en skuffelse, da det viste sig kun at være et blad, de fik. Dette blad kunne dog kun klare sig et år, så gik det ind.

Så gik der næsten fire år, hvor

Det første nummers forside.

korpset ikke havde noget blad, men så en dag sagde ritmester Lembche, der den gang var spejderchef, til mig, at nu skulle der startes et blad,

et stort månedsblad — det var lidt større end vort blad er nu — på 32 sider, med kulørt forside, masser af fotografier og tegninger. Det lød jo meget spændende, men så tilføjede han, at jeg skulle være bladets redaktør. Jeg var lidt betænkelig ved det, for jeg var kun 22 år og havde jo en del at gøre med mine studier og min egen spejder-trop. Nå, jeg gik med til det. Det var et meget spændende arbejde, og når I ser på billedet af det første nummers forside, må I da indrømme, at det første nummer så ganske flot ud.

Jeg var jo lidt spændt på, om det nye blad, der til at begynde med hed »Vor Ungdom, Spejdernes Magasin«, skulle være lige så kort tid, som de to tidligere blade. Men det gjorde det altså ikke, og det fylder nu 40 år og udkommer i 23.800 eksemplarer om måneden.

Ort Holm

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Aili Thostrup. To Godthaab-spejdere leder trompetfanfarer gjaldte til ære for Spejdernes Magasin, der den 1. oktober fylder 40. år.

Ved lejrbålet	142	40 år med Spejdernes Magasin	150
B.-P.'s liv i tekst og tegninger	143	Kaktuspatruljen	152
Seks højdepunkter	144	Frederiksborg amts divisions jamborette	153
Nye ideer til patruljeture	146	Spejderne på Færøerne	147
Spejderne på Færøerne	147	Junglenyt	154
Hvordan Spejdernes Magasin bliver til	149	Nyt om jubilæums-jamboreen ..	156
		Spejder-Tidende	158

B-P's liv i tekst og tegninger

af

Roy Burnham og Kenneth Brookes

Reprinted from THE SCOUT

1. En dag, da B.-P. gik ned ad Knightsbridge, bemærkede han, at der gik en ung dame foran ham, og som han plejede, prøvede han at læse sig til hendes karakter efter den måde, hvorpå hun gik. Han kom til det resultat, at hun var ærlig, havde sans for eventyr og var i besiddelse af en god portion sund fornuft. Den dag tænkte han ikke på, at hun senere skulle gribe afgørende ind i hans liv — —

2. — — men to år senere traf han hende igen på en sørejse til Australien, New Zealand og Sydafrika. Hendes navn var Olave St. Clair Soames — — —

3. — — — og efter hjemkomsten blev brylluppet fejret, medens spejdere dannede æresvagt uden for kirken. Spejdere havde lavet en indsamling til bryllupsgave. Hver gav en penny, og det blev til en bill! —

4. Nu var der nogle mennesker, som troede, at B.-P.'s interesse for spejderarbejdet ville aftage, men de kendte ikke lady Baden-Powell! Hun tog med på lejr. Hun kunne lave mad på bål og bage brød i asken. B.-P. fik endog nye tips til »The Scout«, spejderbladet i England.

5. Deres bryllupsrejse gik til Nordafrika. Undervejs tog lady Baden-Powell sig af indkøb og madlavning, medens B.-P. tegnede og skrev på sine bøger.

6. Efter deres hjemkomst til England dukkede planerne op om et arbejde for de drenge, som ikke var gamle nok til at blive spejdere. Gang på gang kom de og bad om lov til at være med, og på den måde kom ulvearbejdet i gang. B.-P. skrev »Ulvebogens«, og mange ulveunger begyndte nu det spændende ulvearbejde.

7. Vi er nu nået frem til 1914. Den første verdenskrig bryder ud, og det var ganske naturligt, at B.-P. som tidligere officer meldte sig til hæren for at gøre tjeneste der. Lord Kitchener sagde til ham, at han havde mange generaler, men der var ikke nogen, der kunne føre spejderbevægelsen videre. B.-P. skulle blive hvor han var!

TORBEN WOLFF, »Spejdernes Magasin«s globetrotter og gennem to perioder redaktør af »Magasinet«

har rystet køjesækken
og fortæller om...

SEKS HØJDEPUNKTER

Telefonen ringer. »Davs, det er Skotte!« Mine bange anelser bliver straks efter til vished: »Magasinet fylder jo 40 i oktober,« siger han — »ku' du ikke tænke dig at fare ud med en artikel i den anledning?« »Om hvad?«, forsøger man spagt. »Ah, rod du bare lidt i køjesækken og find noget, der kan forlyste folket,« foreslår han optimistisk.

Ja ja da, tænkte jeg og anbragte fyldepennen mellem højre hånds tommel-, pege- samt langfinger — og her har du så resultatet, i form af seks oplevelser rundt om på moder jord, oplevelser, som jeg ikke tager i betænkning at kalde højdepunkter i mit liv og som sådanne velsagtens egnede som emne for en jubilæumsartikel i vort gamle, hæderkronede MAGASIN.

DET MEST BETAGENDE...

Scenen er afslutningsparaden under verdensjamboreen i Holland 1937, få år før den store krig brød ud. På den vældige arena vandrer vi 30.000 spejdere i rundkredse, der bliver mindre og mindre som et kæmpemæssigt, bølgende tæppe af drenge fra alverdens lande, ind efter, stadig indefter mod rådsklippen i centrum. Og deroppe står den mand, der startede det hele, gamle

Baden-Powell. Trods sine 81 år rank og smilende og sikkert lige så betaget af øjeblikket, som alle vi andre. Ved skæbnens gunst kommer jeg til at stå lige neden for rådsklippen. Nu hæver han jabobsstaven, symbolet for denne jamboree, og taler til os:

»Tidspunktet er nu kommet for mig til at sige farvel... Jeg ønsker jer et lykkeligt liv. Vi ved, at mange af os aldrig skal mødes igen i denne verden. Jeg er i mit enogfirsindstyvende år og nærmer mig slutningen af mit liv... Mit budskab til jer er at sprede venskab og gensidig forståelse ud over verden... Farvel — og Gud velsigne jer alle.«

Jeg ved, at jeg ikke var ene om at have en stor klump i halsen ved dette vort sidste møde med den mand, vi skylder så uendelig meget.

DET MEST SPÆNDENDE...

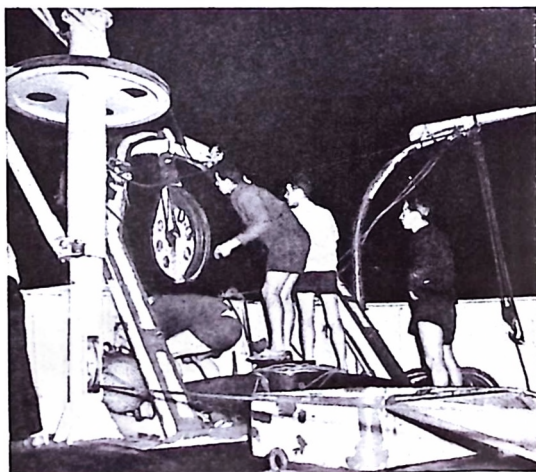
»Så er der 50 m igen.« Stemmen fra manden ved det store trawlsplil på »Galathea« skærer igennem den fortættede spænding på agterdækket, der ligger badet i projektør-

lys. Omkring os lukker tropenattens silkebløde mørke sig, og under kølen har vi 10.200 m vand — mere end 10 km — ned til Philippinergravens bund. Det første trawltræk i verden på dybder større end godt 7000 m er ved at være afsluttet, og nu skal det brændende spørgsmål om lidt besvares: Er der dyr, der er i stand til at leve dernede, til at modstå et tryk mere end 1000 gange større end ved overfladen, en temperatur på kun et par grader og et evigt mørke? Har det været muligt overhovedet at få nettet helt ned til bunden med den »kun« 12 km lange wire, vi har il rådighed? Er nettet i behold, eller er det løbet fuldt af dybhavsslam og sprængt i stumper og stykker her?

Lidt efter lidt udløses den ulidelige spænding. Trawlen har været i bund, nettet er i behold, og der findes dyr dernede! Med uendelig nænsomhed piller vi dem efterhånden frem af nettets masker: søanemoner, tanglopper, tanglus, søpølser, orme og muslinger. Beviset er ført, »Galathea« har løst sin hovedopgave, og via skibets radio spredes nyheden verden over, at

Torben Wolffs egen oplagelse af Baden-Powell under afslutningsparaden i Holland 1937.

Trawlen på »Galathea« er ved at komme op fra 10.200 m. — Verdens hidtil dybeste trawltræk.

end ikke havenes største dyr sætter en grænse for fremtrængen af levende organismer, af liv.

DET MEST DRAMATISKE . . .

Vi sidder på dækket af det gode skib »Atlantides«, Nordens største lystyacht, der af sin ejer er stillet til rådighed for en zoologisk ekspedition langs Vestafrikas kyst. En frisk passatvind kruser Atlantens lange dønninger.

»Hval om bagbord!« brøler rugængerne. Og endnu før vi får sundet os, skyder en ca. 15 m lang kæmpekolos skråt ud af vandet et par hundrede meter borte. Med nogle kolossale slag med halen ryger den helt fri af vandet og drejer sig samtidig om sin længdeakse, så vi i et glimt ser den lyserøde bug med de lange striber fortil. Med et dommedagsplask rammer den vandoverfladen med hele bredden og forsvinder.

Bagefter var vi ganske godt tilfredse med, at kalorier ikke med sine 75.000 kg — omtrent det halve af »Atlantides« vægt — havde valgt skibet som landingsplads

DET MEST HJERTEVARMENDE . .

På baggrund af det foregående måske kun en lille, dagligdags ting, men noget jeg dog altid vil huske:

Troppen skulle på efterårslejr i Nordsjælland, og det skulle være en kærretur med vor kære, gamle tropskærre (forøvrigt Danmarks ældste, vi vandt den i Kaløleiren 1913). Kærren stod til daglig i min kælder, og jeg fandt ud af, at jeg næmt på cykel kunne rulle den tomme kærre til Bagsværd, hvorfra lejren skulle starte dagen efter. Men det blev nu en drøj tur, dels fordi det var modvind, dels fordi det mest var opad bakke. Bedst som jeg — i civil — kom asende, mærkede jeg med et, at det gik væsentligt lettere. Jeg vendte mig om og så, at en 13—14 års dreng, der også var på cykel, gav et nap med nede bagi. Sammen sled vi os og kærren til Bagsværd. Vi fulgtes ad hjemefter, og på mine spørgsmål forklarede han, at han var spejder i en Lyngby-trop. Han havde set, at der var brug for en hjælpende hånd og havde — uden større dikkedarer — givet den.

Fra festen for de afdødes ånder.

DET MEST FANTASTISKE . . .

Du har sikkert hørt tale om de tidligere dansk vestindiske øer, men også andre steder i verden havde Danmark i gamle dage små tropekolonier. På de malariabefængte Nicobar-øer i Det indiske Ocean blev der gjort ikke mindre end fem forsøg på at kolonisere, men hver gang var feberen den stærkeste. Vi besøgte disse, stadig næsten udforskede øer med Galathea, det blev et par fantastiske dage med overværelsen af dødsfesten som det mest fantastiske.

Med en indfødt som lods har vi — otte mand fra Galathea — sejlet i et par timer i buldrende mørke op langs kysten af en ø. I to pragtfulde krigskanoer med udliggere og høje udskårne stævne er vi i fakelskær blevet ført ind til den landsby, hvor festen foregår. Tæt ved strandkanten ser vi i lyset fra faklerne er meget stor, bikubeformet hytte på pæle. Sære kvindeskrig slår ud fra hytten, og med hjertet helt oppe i halsen klatrer vi op ad stigen, slår forhængen for døren til side og skimter i halvmørket en kreds af siddende kvinder på gulvet. Hver af dem har i skødet et menneskekranium med tomme øjehuler og grinende munde. Foran hvert kranium står fødevarer rettet an, men de er af gode grunde urørte. Mens kvinderne klager og hulker højt, danser mændene ude

langs hyttens væg i en langsom runddans, ledsaget af en drøvende sang.

Forklaringen på dette mærkelige skuespil, som vi muligvis er de første hvide, der har oplevet — det har i alt fald aldrig været beskrevet i litteraturen — er den, at de indfødte tror, at der til ethvert menneske hører ånder, ivi'er. Hvis et menneske dør, søger disse ånder over i andre mennesker, der derved bliver syge og måske selv dør. For at overbevise de afdødes ånder om, at de står sig bedst ved at forblive hos de afdøde, »inviterer« man af og til de døde til fest, sørger over dem, danser for dem og »bespiser« dem i flere dage.

Det har man sikkert gjort i årtusinder af Nicobarne, og det gør man altså enkelte steder dernede den dag i dag

DET MEST FORJÆTTENDE . . .

Een ting er at høre om, at der er spejdere over hele verden — også i lande, hvor menneskets hudfarve er anderledes end vor. Men noget andet er at møde sådanne spejdere og ikke mindst at møde dem på steder, hvor man mindst af alt ventede det.

På Ny Guinea — du ved, efter Grønland den største ø i verden — boede jeg nogle dage i Port Moresby, før jeg kunne flyve til Australien og atter slutte mig til Galathea. Derved fik jeg mulighed for en god kontakt med både de stedlige pige- og drengespejdere. Det var små brune papuanere med en vældig krøllet manke, kridhvide tænder og spillende sorte øjne — piger og drenge, hvis bedsteførelde sikkert i flere tilfælde har været kannibaler!

(Læs videre side 156).

Papuanse spejdere på vej til lejren i Guineas urskov.

Skotte har bedt mig skrive lidt til jubilæumsnummeret, og det gør jeg gerne, for redaktørtiden var en sjov tid, hvor man folte sig i nær kontakt med mange af korpsets patruljer.

Det er da også alle jer patruljer, jeg skriver til — og giver jer nogle ideer til jeres patruljeture. Der gælder det nemlig om at foretage noget sjovt og interessant.

Så prøv lidt af disse ting:

På sporing

Her er en idé, du kan bruge, og den er mere spændende end papirspor og den slags. Skær to stykker træ ud i form som en sål. Lav — som vist på tegningen — fire huller og træk noget snor igennem disse, så du kan binde sporsålen til støvlen. Skær nogle læderstumper ud, så de danner et eller andet spor.

NYE IDEER TIL PATRULJETURE

Erik Jessen, tidligere redaktør af »Spejdernes Magasin«, er fuld af gode ideer. Her er nogle, I kan bruge på de næste ture.

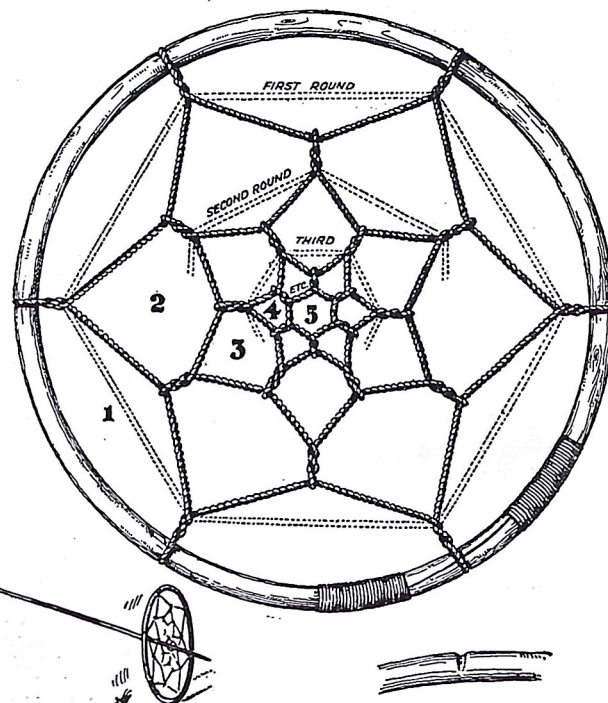
Søm disse på sporsålen, så de sidder ordentligt fast.

Så er du klar. Bind sporsålerne fast og start i forvejen. Lad patruljen følge efter og se om de kan finde dig!

I begyndelsen må du vælge blød jordbund — senere kan du gøre det sværere. God jagt.

Indiansk ringspil

Lav en ring (tøndebånd) som tegningen 30 til 50 cm i diameter. På tegningen kan du se hvordan. Lav nogle gode besnøringer og skær hak, hvor tovet bindes til ringen. Tovfletningen begynder yderst ved ringen og den afsluttes helt (tovenderne knyttes, hvilket ikke ses af

tegningen), inden du begynder på næste runde. Der er ialt 4 omgange.

Fremstil desuden et let kastespyd et par meter langt.

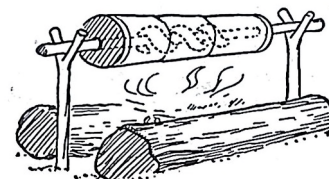
Legen foregår således: En spejder triller ringen hen foran en anden spejder, bevæbnet med spydet. Han kaster det ind i ringen og får points efter hvor tæt han kommer centrum. (På tegningen ser du forslag fra 1 til 5 points). Du finder selv ud af en passende afstand, og så kan I lave en konkurrence i spydringkast i patruljen. God fornøjelse.

Snobrød

har du sikkert prøvet at bage, men det er vel ikke altid blevet så godt

som du har ønsket. Så må du prøve denne metode her.

Du anskaffer 3 tomme konservesdåser og tager af sted på lejr. Der ælter du dejen som sædvanlig og triller det uden om kæppen. De tre

dåser fæstnes udenom — den i midten uden låg og bund, de andre uden låg. Se tegningen.

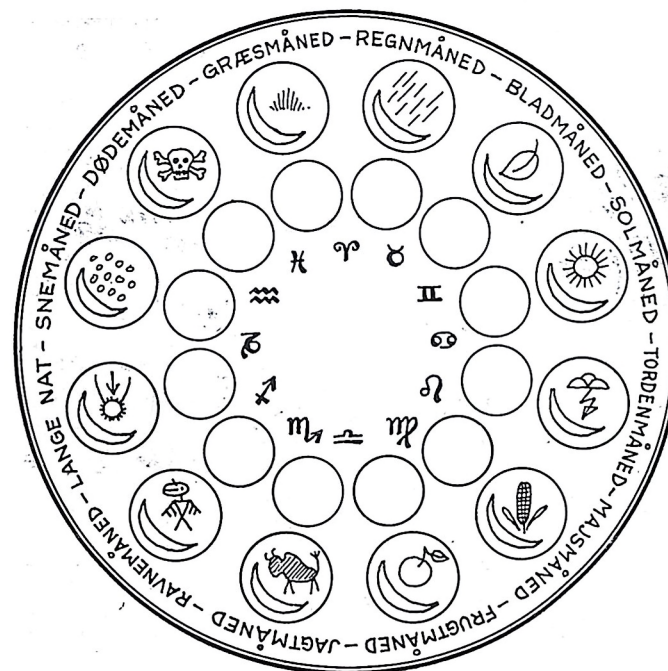
Du har nu en udmærket primitiv ovn, der vil fordele varmen bedre

end det er muligt ved det almindelige snobrød. — Velbekomme.

Hvordan bliver vejret?

Ja, det vil alle gerne vide — forud. Du kender selvfølgelig metoder — og har vel også praktisk træning fra det udmærkede duelighedstegn »vejriagttagere«. Her skal jeg vise dig en metode, som i gamle dage mange steder blev brugt. Der er vel mere tale om spådom og sjov end om nøgtern forudsigelse.

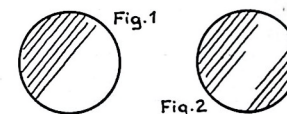
Tegn en figur som her vist — eller skær den ud i træ (sådan een hang på mange bøndergårde i gamle dage!). Skær den bare ud, for forudsigelsen begynder ikke før juledag — så du har tid nok.

Men juledag skal du nøje lægge mærke til vejret. Hvis det er klart vejr med solskin hele dagen, vil vejret i januar blive ligeså — klart med sol og ingen regn. Sner det om formiddagen og det klarer op ved middagstid for at blive klar himmel, bliver første del af januar regn- og snefuld og sidste halvdel med godt vejr. Overskyet vejr betyder ustadigt.

2. juledag viser på samme måde vejret for februar, 3. juledag vejret for marts osv., til du når til den 5. januar, der forudsiger vejret for december.

For at du kan huske det, tegner du med blyant (på tegningen) eller kridt (på træet) små streger i cirklen ud for den pågældende måned. Hvis der er regn om formiddagen og klart vejr efter middagen, gør du som fig. 1 viser.

Hvis det begynder med regn eller tåge, godt vejr kl. 11 og igen regn fra kl. 16, gør som fig. 2 viser.

Helt klart og godt vejr: Du lader cirklen stå blank.

Så skal du blot afvente vejret i det kommende år, men jeg garanterer ikke noget.

Et ønske for din patrulje:

— at du snart må prøve at lave mad oppe i et træ.

Erik Jessen.

Fra sommerlejren 1955. Bemærk hvor stejlt klippen hæver sig op og umuliggør landgang fra havet.

Fra påskelejren 1956. Mange steder danner klipperne mærkelige formationer, her er en hvælving.

Spejderne på Færøerne

De gule spejdere på Færøerne har nu dannet en division, og den hedder Føroya Skotasamband. Den mand, der er divisionschef for den, var som dreng den første spejder på Færøerne og patruljefører for den første patrulje. Hans navn er Eskild Christiansen, og en divisions-

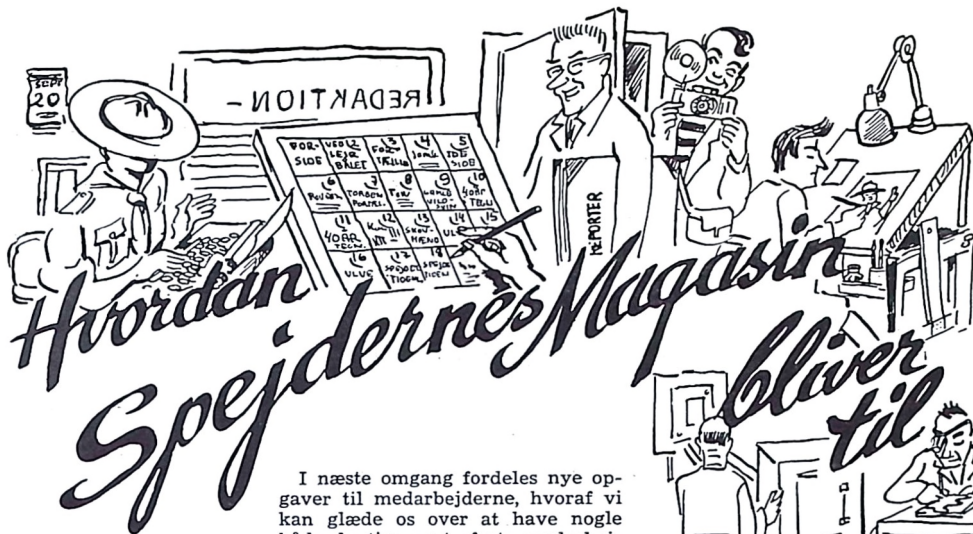
chef hedder på færøisk Skotahøvding; til daglig er han telefondirektør. — Det siger sig selv, at de færøiske spejdere bruger det færøiske flag, som I jo alle kender, da det hører med til de nordiske flag, som vi jo alle skal kende, både ulve og spejdere.

Norske og færøiske spejdere ved en foss under sommerlejren ved Fidi 1955.

Rovere på fjeldtur i påsken 1956. Her — som mange andre steder — er terrænet vanskeligt at færdes i.

Inden du holder dette eksemplar af Spejdernes Magasin i hånden, så har mange mennesker været i sving, for at du kunne få dit eget blad.

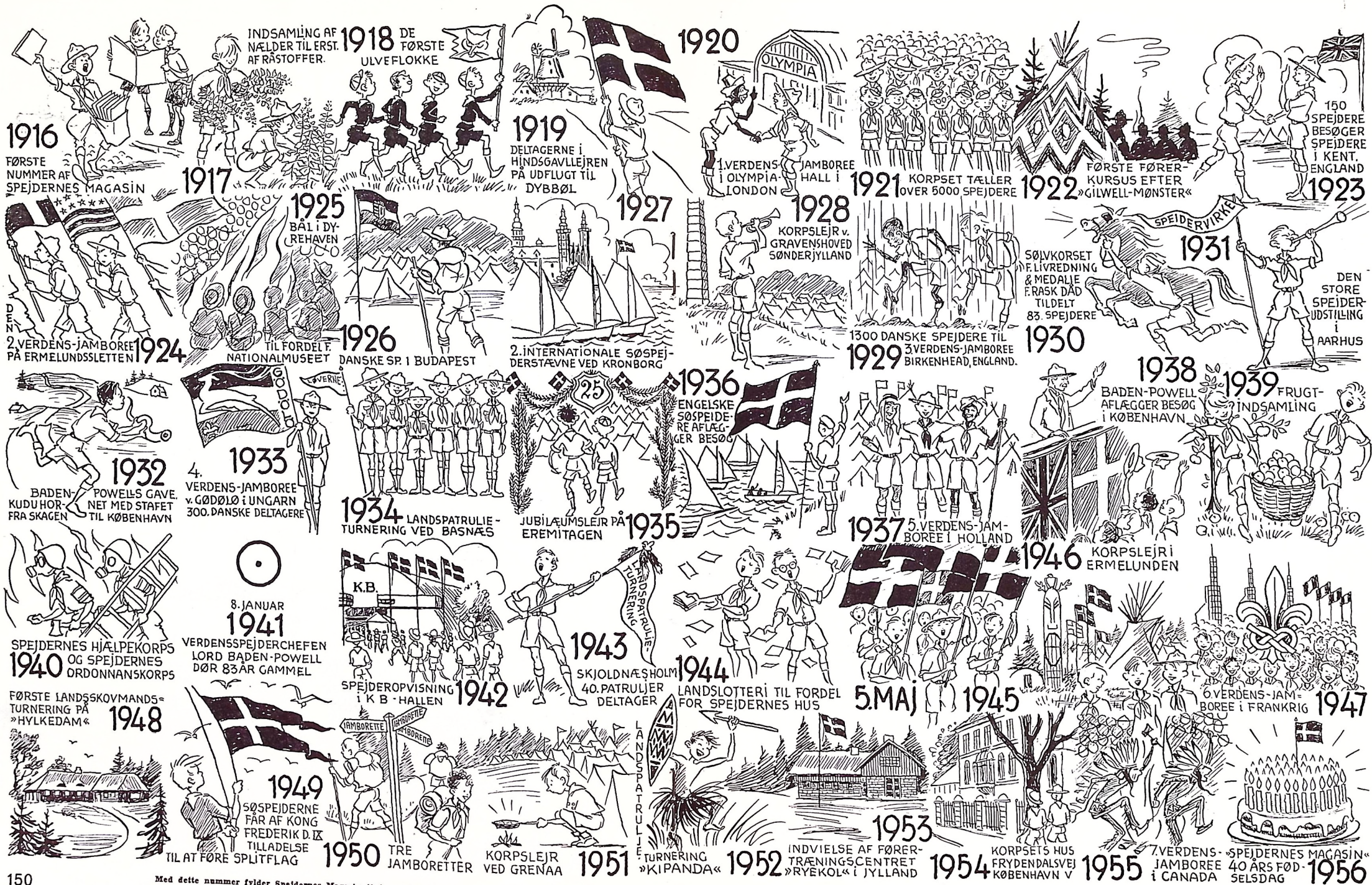
Lad os prøve at følge bladet i sin tilblivelse. Det første udkast til et nyt nr. har redaktøren ansvaret for, og det foreligger senest, når redaktionen af det forrige nr. er afsluttet. Som regel er der allerede i god tid forud for dette placeret en del stof til de kommende måneder. Men der gøres altså en slags status. Hvad har vi liggende af stof? Hvad er lovet færdigt? Er der særlige begivenheder eller instruktive artikler, som nødvendigvis må med? Så sommetider kan det knibe med at skulle klare stoffet indenfor de 20 sider, som Spejdernes Magasin udgør.

I næste omgang fordeles nye opgaver til medarbejderne, hvoraf vi kan glæde os over at have nogle både dygtige og trofaste medarbejdere. Vore flinke tegnere skal have artikler til illustration, og måske en af fotomedarbejderne skal løse en særlig opgave. Endvidere gennemgås det stof, som indgår fra flokke og troppe. Vi er altid glade for at høre fra afdelingerne og de enkelte ulve, spejdere og skovmænd, som fra hele landet skriver til os. Men mange flere endnu måtte gerne skrive til os. I er på den måde selv med til at få jeres eget blad til at indeholde netop det stof, som I gerne vil have.

Når vi er fremme til den 20. i måneden, slutter vi redaktionen af det nr., der skal være ude hos troppe godt en måned senere. Så stof, der er fremme til den dato, kan altså påregnes at komme med.

Stoffet afleveres til bogtrykkeren, hvor maskinsætteren går i gang med at sætte teksten. Samtidig modtager klichéanstalten fotografier og tegninger. (Fortsættes s. 157)

KAKTUS-patruljen

ATTER PÅ WEEK-END ...

Kaktuspatruljen lader ikke en chance gå fra sig til at tage ud i den skønne natur, og denne gang ligger vi ikke på en af korpsets lejrpladser. Vi ville på opdagelse og tog derfor til en skovstrækning, hvor vi ikke tidligere havde været.

Lige ved bredden af en herlig lysning en spejlblank skovsp, hvor en kilde rislede sit klare vand ud i søen, var lige til en patruljelejrplads.

»Orv,« sagde Kvik, »tænk hvis vi kunne få denne som vor egen Kaktuslejrplads!«

»Ja, for søren, den ville vel nok være mægtig,« faldt Top ind.

»Det ville også være rart at kunne sige til vores tropsfører, at vi selv har fundet os en lejrplads, som kun vi ved hvor er, ikke?«

Alle var enige med Plys i dette, og vi besluttede at finde ud af, hvem der ejede dette stykke paradis.

Vi fandt frem til en gårdmand et par kilometer fra stedet, og til vores forbauselse skulle han ikke engang overtale. Kun dette at få lov til at lave bål krævede hele vores medfødte overtalelsestalent, men efter en lille times snakken frem og tilbage om vor kolossale dygtighed, lykkedes det endelig.

Vi drog tilbage til den lille plet syngende af fuld hals, thi havde vi ikke grund til at være glade, hvem skulle så være det? Og han skulle aldrig komme til at fortryde det. Pladsen skulle holdes i orden, og han skulle ikke få besvær med os. Ja, vi begyndte allerede at diskutere, hvilken form for good-turn vi kunne yde til gengæld.

De internationale spejdertegn:

gå denne vej gå ikke Vædested Brev skjult Gæst
denne vej denne vej 4 skridt i pi- lens retning hjem

Sporet er her

Drej til højre

»Jeg har noget godt med til hele patruljen, så vi skal rigtig fejre begivenheden,« råbte Stubbe og styrtede i forvejen.

Da vi noget efter nåede lejren, lå der en besked til os fra Stubbe, som ingen steder var at se.

»Etabler lejren og søg så bag den høje fyr 200 m mod ØSØ/Ø!«

Vi rejste teltet og skyndte os så til den høje fyr og regnede med at finde »vor belønning« her. I stedet fandt vi en seddel, hvorpå der stod: »Da jeg kun ønsker, at energiske Kaktusser, der vågent kan følge et spor, skal få del i mine »godter«, må I følge mine tegn og prøve at finde mig — pf STUBBE.«

Det var et rigtigt iagttagelsesløb, og vi fandt forskellige naturgenstande anbragt på steder, hvor naturen i hvert fald ikke selv havde anbragt dem, som f. eks.: Blåhat i hegnspl, sten på brændestabel, strå i fyrretræ, hyldegren i grantræ, tornebuskeblade i løvtræ, perikon i nåletræ, grangren på hegnspl, plante i busk (den var svær), liden klokke i rosenbusk og lignende. Desuden havde Stubbe anvendt et par af de internationale spejdertegn, som knude på græstot. Og endelig kom vi til målet. Ved en kæmpehøj sad Stubbe og ventede på os og ved siden af ham den dejligste pakke pandekager med sirup og sylte-tøj. Uhm — hvor de smagte.

Stubbe syntes, at vi havde fortjent dem, for vi havde haft øjnene med os. Det kan være svært at opdage sådanne naturting — anbragt uan-turligt. Men netop det giver jo træning og kendskab til naturen.

For at opdage alle sporene delte vi os, så der var to, der undersøgte rutens sider — den ene fra jord til øjenhøjde, den anden fra øjenhøjde og opad — den femte tog så alt på patrul-jens midte.

Omslaget til vores prøvekort o.l.

Denne metode er effektiv.

Vi begyndte nu at indsamle forskellige materialer til nogle omslag, som hver mand skal fremstille ved de næste patruljemøder til sine prøvekort og lignende. Vi havde tænkt os omslaget forarbejdet helt af naturgenstande og lavet som vist på tegningen. Har den fordel, at der kan være både meget og lidt i — kan strammes og løsnes — papirerne kan således let skiftes ud. Vi kan have notespapir øverst og kan lige »lette« på de 2 af øverste af omslaget, når vi skal skrive. Fikst — ikke? Systemet er nærmest som vores dagbogs.

Med spejderhilsen
Kaktuspatruljen.

Frederiksborg Amts Distrikts Jamborette på Egedam

Klang af hakker og spader, hammerslag og øksehug, brummen af Bulldozen, summende bilmotorer fyldte i dette forår, aften efter aften, luften over »Egedam« (Frederiksborg amts distrikts vidunderlige lejrplads S.Ø. for Hillerød), det var anden etape på vejen mod sommerens store begivenhed: »Borgjamboretten 1956«.

Første del af forberedelserne havde stået på fra september 1955, på adskillige møder havde man planlagt hele arrangementet og fordelt de forskellige hverv. Jamboretten's eget Internationale Bureau havde fremskaffet kontakt og tilsagn om deltagelse fra følgende lande: Amerika, England, Færøerne, Grønland, Luxembourg, Norge, Skotland, Sverige og Tyskland.

Yderligere var tilmeldt hold fra Sydslesvig og fra K.F.U.M. spejderne samt repræsentationshold fra Bytroppen og Søllerød division.

Vejret var ikke altid det bedste under forberedelserne, der bl. a. omfattede: Brændesanking og træfældning i Teglsrup Hegn, udført af spejdere fra Kronborg division, mange forskellige pioneropgaver bl. a. udbygningen af »De 1000 stemmers dal« (vel nok den mest ideelle lejrplads her i landet) udført af spejdere fra Frederiksborg division med hjælpere fra hele Nordsjælland. Telefontrådene glødede over hele distriktet i den sidste travle tid før åbningen, alt skulle være vel tilrettelagt og klappet, når portene til jamboretten åbnedes.

I god tid forinden havde såvel korpsets som distriktets pressetje-

neste kørt kanonerne i stilling, og der var vel ikke den krog af landet, der ikke vidste besked om Borgjamboretten, sjældent eller måske aldrig har et spejderarrangement fået en sådan presse, alle aviser, radio, fjernsyn, Billedlad, ja selv en radioreporter fra N.B.C. Amerika, kappedes om at bringe nyt i tekst og billeder fra Egedam.

Udlændingene ankommer.

Og så kom da det første kontingent af udlændinge, og derefter gik det slag i slag, alle vore udenlandske gæster blev indkvarteret i distriktets forskellige byer, og hele Nordsjælland var præget af spejderarrangementer af forskellig art. Gloserne blev hentet frem fra engelsk- og tyskbogen og stivet af i dagens anledning.

Den 3. august om morgenen skinnede solen, det var fint omend blæsende vejr, allerede på et meget tidligt tidspunkt var de forskellige funktionærer, deriblandt det ca. 20 mand store lejrpoliti (rekurteret blandt skovmænd og føre-re) mødt op og var blevet modtaget af de morgenduelige pionerer, der 6 dage før lejren havde gjort klar til indrykning.

I løbet af formiddagen og første del af eftermiddagen ankom de første hold, hvoraf en del var vandret ad landevejen, til Egedam, og inden aften var jamborettebyen rejst.

De første dag herskede der travlhed overalt med lejrindretning, meget solide arbejder, fantasifulde og idérige portaler, samt med byttehandel, mærker, hatte, uniforms-genstande gjordes til genstand for en livlig udveksling, og mens vi er ved veksling, kan det nævnes, at lejrbanken havde meget travlt med omveksling af dollars, pund, Danmark, sv. kroner m. m.

Om aftenen slørede røgen fra mængder af patrulje- og tropslejr-bål pladsen, og sange på mange sprog steg mod den mørke august-himmel.

Den højtidelige åbning, som foretoges af jamboretten's præsident, amtmand Saurbrey, fandt sted sön-

(Læs videre side 156).

Ægte skotsk!

Per reddede sin ulve-kammerat fra at drukne

Nu kan jeg igen fortælle jer om en rask ulveunge: To 10-årige ulveunger fra Sporulvene i Herlev legede sammen nede ved voldgraven en lørdag i februar. Der var tynd is på vandet, men drengene legede inde på bredden.

Tre lidt ældre drenge legede samme sted, og en af dem fik lokket den ene af ulveungerne, René, helt ned til vandkanten for at se »en torsk«.

René troede, at der virkelig var en fisk, men da han ville se efter den, gled han og faldt gennem voldgravens is ned i det dybe vand. Han kom helt under, og ingen af de store drenge kom ham til hjælp — et par af dem stak endda af — men hans lille ulvekammerat, Per Kofoed Jensen, var den eneste, der handlede.

Han vovede sig helt ned på voldgravens kant, og herfra stak han armene ned i vandet og fik fat i René's hårtop, men drengen var så udmattet, at han forsøgte under vandet igen. Per forsøgte en gang til, og det lykkedes ham nu at få René så højt op over vandet, at han kunne få fat under armene på ham og på denne måde hale ham i land.

Per havde ikke selv snakket til nogen om, hvad der var hændt, og først nogen tid efter, da René's mor fortalte det til drengenes flokfører, blev man klar over, at Per med fare for sit eget liv havde reddet sin kammerat.

Per har nu fået korpsets bronze-kors for livredning, og det har han ærlig fortjent.

skrif.

2. Frederikshavn flok

sender alle jer med »ømme fødder« en hilsen fra 15 »lidelsesfæller«, som har gennemført 30 km vandringen.

Jagtulvene og Bjergulvene,

2. Husum flok, har været på sommerlejr, hvor det mest spændende var at optræde som indianere. »Ugh — ugh — hvid mands liv kort. Vi fange ham og binde ham til totem-pælen«, sådan lød råbene, da en spejder vovede sig ind på rødthuder i indianerlejren.

Alle tolv

Pan, BF Knud Tharnø,
Vifiel's flok, Roskilde.
Paw, BF Knud Rasmussen,
1. Viby flok.
Chil, BF Gøsta Gerezymisch,
Sporjægerne, 3. Vesterbro flok.
Addax, BF Hans Hartmann Hjorth,
Holger Danske flok.

De frygtindgydende Indianere.

En af dagene var vi guldgravere, og her var vi så heldige at finde »guldkorn«.

Du har på et andet sted i Spejdernes Magasin kunnet læse om de færøiske spejdere. Her ser du 1. og 2. ulveflok.

LØVEN ER LØS —

FORTSAT FORTÆLLING AF ROBERT FISKE. TEGNINGER: THORA LUND

Kalle sad på trappestenen og forsøgte at få en mariehøne til at kravle op ad sin strittende pegefing. Det lille, postkasserøde dyr syntes at have fået betænkeligheder, og end ikke Kalles mest bydende blik eller besnærende overtalelser formåede kræet til at fortsætte.

»Hov, Kalle!« Holger og Henrik, populært kaldet Bolle og Smør, kom brasende om hjørnet, »har du hørt det?«

»Sssh!« Kalle holdt afværgende venstre hånd i vejret og vedblev at stirre stift på mariehønen.

»Har du hørt, at cirkusløven er stukket af?« gispede Bolle og tørrede sveden af sin fregnede opstoppernæse.

»Ja — se, nu kommer den!« mumlede Kalle anspændt.

»Hva'!« Smør så sig panikslagen omkring, »kommer den — hvor?« Mariehønen var nået op på spidsen af Kalles sortrandede fingernegl, hvor den sad et øjeblik og drejede sig ubeslutsomt, for så at sætte af og svirre op mod den strålende sommerhimmel.

»Ja, — se, nu flyver den!« udbrød Kalle og stirrede med åben mund og beundrende øjne efter mariehønen.

»Flyver!« Smør kikkede op i luften, »en løve kan da ikke flyve!«

»Mariehønen — har du fået heds-lag, mand, tror du, jeg har løver kravlen på fingeren!« snøftede Kalle, der i sin optagethed ikke havde opfattet Bolles sensationelle nyhed.

»Jamen, den er brudt ud af buret, forstår du — nu til morgen — alle cirkusfolkene er ude for at fange den. De har osse sendt bud efter politiet!«

Først nu gik sagens alvor op for

Kalle. Han sprang op fra trappestenen og greb Bolle i armen. »Er du rigtig rundt på gulvet, mand, sikken en chance vi har der — måske kan vi redde os fribilletter, hvis vi hjælper cirkusfolkene! Lad os komme i sving med det samme!«

Undervejs til cirkuspladsen måtte Bolle gispende fortælle, hvad han havde hørt.

»Hvor ville du løbe hen, hvis du var løve?« spurgte Kalle.

»Ud i ørkenen!« svarede Smør.

»Op på skolen og æde regnelæreren!« foreslog Bolle.

»Vrøvl — løver æder ikke regnelærere — de er for tørre, — næh, hvis altså jeg var løve, ville jeg stikke af over i Høskoven lige med det straks!« fastslog Kalle.

Lige siden den dag, cirkus var kommet til byen, havde de gjort sig alle mulige og umulige anstrengelser for at slippe ind og se forestillingen. De havde forsøgt at kravle under teltvæggen, men var omgående blevet smidt ud af en

hårdhændet cirkustjener. De havde prøvet at følge med voksne ind i det håb, at kontrolløren skulle tro, at de var i familie med den voksne publikummer, men også det var sørgeligt mislykkedes, og så måtte de nøjes med at stå udenfor og høre musikken og latteren og klapsalverne derindefra.

Da de havde travet rundt i Høskoven en halv times tid, blev de enige om at dele sig og gå på togt hver for sig, så kunne de i en fart undersøge et stort område, og aftalen blev, at hvis en af dem fik resultat, skulle han straks kalde de to andre til ved at pifte i sin fløjte.

Han var næsten færdig med at undersøge sin part af Høskoven, da han pludselig standsede ud for et tæt krat af små egetræer. En lyd af knækkede grene og raslende blade trængte sig ud fra mørket derinde. Kalle listede nærmere og trak fløjten op af lommen. Lyden kom nærmere, og nu hørte han tillige en pustende lyd. Det kunne udmærket tyde på, at et eller andet stort dyr var på færde, derinde — Han satte fløjten til munden og samlede vejret, men i stedet for at fløjte stirrede han så blot med åben mund på Bolle, som masede sig frem fra egekrattet og tumlede ud på stien.

»Näh, er det dig!« udbød Kalle skuffet og stak fløjten i lommen, »har du ellers set noget?«

Endnu inden Bolle fik svaret, lød der nogle svage fløjte fra østenden af skoven. Begge drenge lyttede med stive ansigter.

(fortsættes i næste nr.)

HVORDAN SPEJDERENS MAGASIN BLIVER TIL

(fortsat fra side 149)

Nyt fra JUBILÆUMS JAMBOREEN

Ved klichéfremstillingen skal fotografiet eller tegningen overføres til en trykplade, der kan gengive motivet her i bladet. Det er slet ikke så let, og flere processer med affotografering, zinkplader, syrebad og ætsning finder nu sted.

Så snart korrektur og klichéaftryk foreligger færdig, begynder redaktørens næste opgave, nemlig korrekturlæsning og omrydning (opsætning af tekst og billeder samt overskrifter) af bladet. Det er vel nok den sjoveste del af redaktørjobbet, nemlig at skulle placere stoffet. Mange gange er man ude for at måtte ændre på opsætningen for at få et så godt helhedsindtryk som muligt.

Ombrydningen går tilbage til trykkeriet. Det rettes efter korrekturlæsningen, og stoffet placeres i 2 forme à 8 sider og 1 form på 4 sider. Overskrifter, billeder og billedtekster skal placeres med stor nøjagtighed sammen med teksten i den store stålramme, som svarer til en side i Magasinet. Til sidst vil siden vise sig som en plan blyflade med ophøjede bogstaver og klicheer. Det skrevne ord og billeder er forvandet til bly.

På dette tidspunkt tages et aftryk af siden, som forelægges redaktøren til godkendelse. Skulle der være rettelser at foretage, kan det endnu nås, hvorefter der gives ordre til at påbegynde trykningen. Den store maskine sættes i gang, trykningen er begyndt, og maskinen får ikke ro, før den 3 gange har været igennem oplagstallet 23.700. Så mange eksemplarer trykkes der i øjeblikket af Spejdernes Magasin.

Endelig er det bogbinderens tur til at tage fat. Falsning og hæftning skal finde sted, hvorefter det samlede oplag sendes til korpskontoret, som dels gennem avispostkontoret og dels ved forsendelse i pakker får fordelt det store oplag ud over landet.

Det er mange, mange eksemplarer af SPEJDERNES MAGASIN, der i de forløbne 40 år er udsendt.

Det engelske postvæsen vil i anledning af Jubilæumsjamboreen udsende tre frimærker til en værdi af 2½ d., 4 d og ½ d. De vil blive dobbelt så store som de almindelige frimærker. Det er første gang, det engelske postvæsen laver et særligt frimærke i anledning af en verdensjamboree. To gange tidligere har England været vært ved en verdensjamboree, nemlig i 1920 og i 1926, men begge gange måtte man undvære et særligt jamboree-frimærke.

Af interesse for fitalister skal vi også nævne, at Norge, Luxemburg, Belgien og Verjezuella har planer om at udsende et særligt frimærke for at markere denne særlige milepæl i spejderbevægelsens historie.

Ikke mindre end 67 forskellige lande har nu anmeldt deltagelse i jubilæumsjamboreen med et samlet antal af 31.075 spejdere. Det samlede deltagerantal antages i øjeblikket at komme op på 36.000, hvilket er flere mennesker end der bor i Vejle med forstæder.

Fra Canada vil der komme 1353 spejdere, og de vil alle blive fløjet

til England fra lufthavne i Toronto og Montreal. Også fra andre lande vil man komme flyvende. Således fra Rhodesia, Uganda, Hong Kong, Tanganyika, Trinidad og Brunei. Hvis du ser på et atlas, vil du opdage, at det er fjerne steder, der her er tale om. Så skal du med til jubilæumsjamboreen, så er der en grund mere til at hænge godt i med sprogene i skolen!

Det antages også, at der vil komme mange besøgende, hvorfor der må anlægges parkeringspladser, der kan tage ca. 12.000 biler.

Både politi- og brandtjeneste må være af samme størrelse som en større dansk provinsby. Lejrpolitiet bliver på 120 spejdere, som samarbejder med det lokale politi. En særlig afdeling af lejrpolitiet bliver en kvindelig afdeling, som specielt skal tage sig af bortkomne børn.

Også for brandtjenestens vedkommende bliver der tale om samarbejde med det lokale brandværn. Et hold på 24 spejdere udgør den faste brandvagt på jamboreens grund.

Skotte.

Vi håber, at Magasinet har tjent sit formål, nemlig at gavne og glæde alle ulve og spejdere ved at bringe stof dels af instruktiv art og dels af underholdende art.

Det er vort håb, at vi også i fremtiden må kunne udgive et SPEJDERNES MAGASIN, der har alle ulve og spejders fulde interesse.

Skotte

SEKS HØJDEPUNKTER

(fortsat fra side 145)

En dag var jeg på lejr med spejderne i urskoven. Hvor var de begejstrede og lykkelige, mens de under sang og latter ryddede en plads

og byggede læskærme, kogepladser og lejrborde af en kvalitet, der måtte imponere mig gamle lejrrotte. Og senere ved lejrålet, mens krokodillerne slog i en nærliggende flod, og næsehornsflugten sendte sine hæse skrig ud i natten, sang disse drenge harmonisk og hele tiden flerstemmig om deres folk og deres land. Da bålet var ved at dø hen, rejste vi os og slog kreds om de ulmende gløder. Efter anmodning fra tropsføreren optog jeg en ung papuaner som tropsassistent og bød ham velkommen i det internationale spejderbroderskab, der ikke bedømmer efter hudfarve og tro men efter, hvad hver enkelt er værd som spejder. Der er for mig ingen tvivl om, at disse glade og umiddelbare papuanske drenge og førere er fuldt så gode spejdere som du og jeg — omend deres land så nok så mange gange hører til de såkaldt underudviklede.

Torben Wolff.

BORGJAMBORETEN

(fortsat fra side 153)

dag d. 5. august, og det var et stolt syn at se de mange forskellige farners opmarch, men størst var vel det øjeblik, da jamboretens specielle flag samt alle deltagende nationers flag gled til tops.

Der var en mængde gæster fra fjern og nær, både med og uden uniform, og vi havde den glæde at Ove Holm også besøgte os og holdt båltaalen ved vort store lejrbaal om aftenen.

A propos lejrbaal, så var disse besøgt af ca. 4000 mennesker pr. gang, så lejrpolitiet havde travlt med færdselsregulering.

Så godt som alle deltagende nationer havde lejlighed til at brillere på tribunen bag balet, og deres præstationer lønnes med orkanagtigt bifald fra det tusindtallige publikum.

Selvfølgelig havde vi også en udflugt med ekstratog til Helsingør, og med påfølgende stor natjvelse, hvor svenskerne under Karl d. X Gustafs ledelse angreb danskerne, som førtes til sejr af Frederik d. 3., styrkerne leledes af kyrads- og hjelmklædte chefer, det blev næsten et søslag, for regnen styrtede ned over øvelsesområdet lige så længe krigen varede. Ved 2-tiden om natten stod hovedslaget, hvorefter de trætte krigere satte kursen mod Egedam; de blev vel modtaget med varm te og klemmer, alt leveret af de dygtige og flittige ulvepiger, der udgjorde kantineens mandskab. Også Hillerød og Frederiksborg slotte blev besat, men det var vel især friluftsbadet, der havde størst søgning, der afholdtes også lejrens svømmekonkurrencer.

Der blev nemlig trods alt tid til konkurrencer af forskellig art: Lejrspor, rally, tovtækning, løb, spring, kast og svømning, foruden de daglige woodcraft-, detektiv- og tegnekonkurrencer.

Dagene gik, og bedst som de gik allerbedst, ja så var det slut. Efter en storstilet rydningsaktion holdtes den afsluttende parade, og kl. 15 strøg man alle flagene, en stor begivenhed, vel en af de største i distriktets historie, var endt, og fulde af gode minder drog deltagerne hjem mod nord, syd, øst og vest.

L. P.

BOGHYLDEN

»VORE FORTIDSMINDER«.

Geodætisk Institut har i samarbejde med Nationalmuseet udgivet 14 nye arkæologiske kort i målestokken 1 : 100.000, nemlig.

- 10 blade over dele af Jylland,
- 1 blad over Samsø,
- 1 blad over Fyns nord-østlige del samt
- 2 blade over vestlige halvdel af Lolland.

Kortene giver på en anskuelig måde oversigt over alle kendte oldtids- og historiske mindesmærker, indtegnede på de tydelige generalstabskort, hvorpå de topografiske enkeltheder er holdt noget tilbage.

De nye kort er faldede i lommeformat, har et smukt omslag og er forsynet med en indheftet beskri-

velse af alle de angivne mindesmærker.

Af disse arkæologiske kort er der nu udkommet ialt 39 blade, som enhver, der har interesse i sin hjemegns historie, vil have glæde af at eje. De er også fortrinlige ved planlægning af sommerlejr samt skovmandshike.

Else og Hans Hvass: SVAMPE I FARVER (kr. 9,50 — Politikkens forlag).

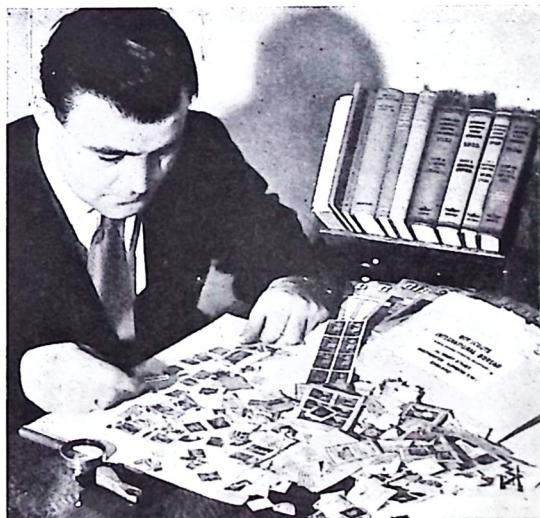
Forfatterne har med denne bog afsluttet deres naturserie i farver, og SVAMPE I FARVER er som de øvrige bøger i serien en udmærket bog. Med de forbavsende gode farver på de ikke mindre end 343 svampearter, som findes i bogen, vil man have let ved at genkende dem, så man kan trøstigt begive sig ud i skoven en efterårsdag og studere svampe.

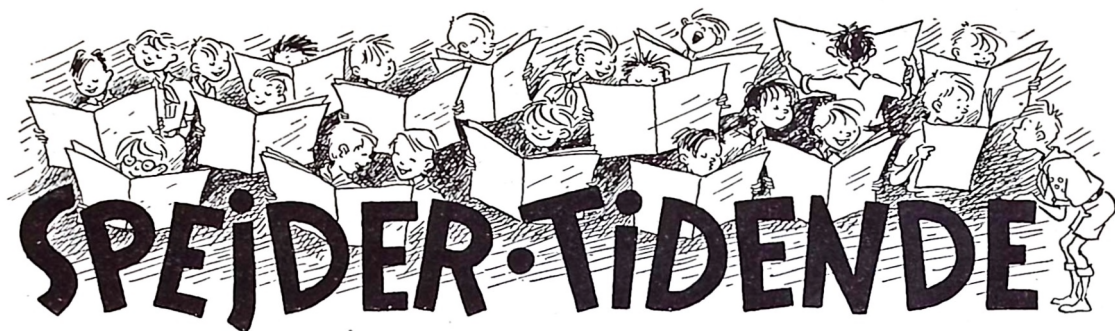
Bogen indeholder desuden en kortfattet, men rammende beskrivelse af de nævnte svampearter. For en woodcraftmand er der intet valg. Bogen må straks indlemmes i samlingen. Man gør det gerne.

Sk.

50.000.000 FRIMÆRKER

Nu gælder det om at være i fuld sving med frimærkeindsamlingen. Hver eneste mand i banden eller patruljen gør naturligvis sit yderste for at samle mange frimærker sammen, og hvis I har aftalt med hele familien, ikke blot far og mor, men også onkler og tanter om at hjælpe jer, ja, så vil I opdage, at det let bliver til mere end 4 frimærker om dagen. Husk at sende frimærkerne ind, så snart I har samlet en æske fuld. Adressen er: Frydensalsvej 32, København V.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

LAKSETROPPE

er med i UNESCO-kuponplanen og har ydet hjælp til Haiti. Nu er der kommet brev fra arbejdsministeriet i Haiti til Laksetroppen, og fra dette brev bringer vi et par klip:

»Denne Unescobon, der så flot er sendt af spejderne i Randers, vil bidrage til at gøre arbejdernes aftenskoler mere tiltrækkende aftenskolerne tillader først, at man kæmper mod analfabetismen i arbejderklassen, dernæst til at hjælpe denne til at opnå en vis elementær oplæring. Det drejer sig ikke blot om at lære arbejderne at læse og skrive og regne, men også om at give dem forestilling om hygiejne, socialvidenskab, samfundslære og faglig viden ... desuden er der for at fuldstændiggøre dette opdragelsesprogram et fag om arbejdernes fritid for at lære alle at værdsætte fordelene ved en bedre udnyttelse af livet ... Jeg har sendt Deres adresse til en gruppe (spejdere?), som — utvivlsomt — vil indlede en korrespondance med Dem og Deres venner.«

Som I ser, så er denne forholdsvis lille indsats modtaget med stor, næsten beskæmmende taknemmelighed. Har I — du og din patrulje — gjort nogen indsats i UNESCO-kuponplanen? Hvis ikke, lad så jeres tropsfører hjælpe jer. Han ved, hvordan I skal sætte arbejdet i gang.

1. Lemvig trop

har planer om opførelsen af et nyt trophus til en værdi af 20.000 kr. Byrådet har bevilget 2.000 kr. i tilskud.

Kongsvang trop

har afholdt tur for fædre. Den gik til Ryekol, der deltog 13 fædre. De havde en meget munter tur,

hvad bl. a. ovenstående billede viser. Selv om natten skete der noget. Kl. 2 nat var det lykkedes at purre alle deltagerne med besked om, at 1. melding var at finde ved flagstangen. Og den lød: »Søg op til den røde lygte på Galgebakken«. Ved lygten på Galgebakken hang 2. melding: »Følg den udspændte snor.« Efter at have fulgt den udspændte snor ned ad bakken, blev fædrene præsenteret for den 3.

melding. Den lød i sin enkelthed: »Godnat, sov godt!«

Verdenshjælpeproget »Esperanto«.

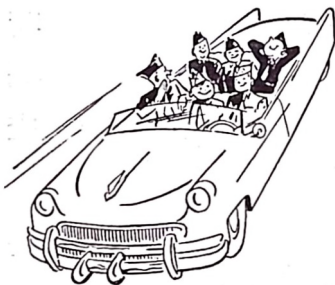
SEL (Spejdernes Esperanto Liga) har tidligere haft lejlighed til at skrive i de danske spejderblade om Esperantos betydning for mellemfolkelig forståelse, og vi har også haft den glæde, at flere spejdere har meldt sig ind i SEL i et positivt samarbejde.

I fortsættelse af tidligere artikler skal vi meddele, at der i forbindelse med Esperanto-verdenskongressen, som blev afholdt i København i begyndelsen af august, var arrangeret en udstilling i »Den frie udstilling«. Her kunne man ved selvsyn danne sig en mening om Esperantos udbredelse, idet der fandtes et væld af litteratur, tryksager, plakater m. v.

Sejer.

Kong Rings trop

i Rødby har fra Friluftsrådet modtaget kr. 1000 til flytning af trophuset.

»Hans tante tabte \$ 64.000-quizen.«

Onsdag d. 8. august vendte Sct. Jørgens trop, Svendborg, hjem fra en dejlig sommerlejr på Stevns. Ingen af os tænkte da på, at vi en uge senere skulle sænke Torben, den, der stod som midtpunktet i vores trop, i jorden. Sygdom, i forbindelse med et ulykkestilfælde, afsluttede hans liv få måneder før han ville have været fyldt 18 år.

Ingen er gået mere op i sit spejderarbejde end Torben. Medens det for mange er en fritidsinteresse, var det for ham selve livet.

Når han — som f. eks. på sommerlejren — forklaedt som ridder jagede gennem skoven forfulgt af sine kammerater, lyste drengesindet ud af hans blik, men når vi på førermøder eller på tomandshånd drøftede fremtiden, var det mandens vilje, kraft og høje idealer, der prægede ham.

Torben skal først og fremmest huskes som den uforlignelige kammerat, han var for os alle — lige fra den yngste til den ældste spejder. Netop denne egenskab hos ham blev givet som begrundelse for, at Torben, for snart et år siden, fik overrakt sit tropsudmærkelsestegn.

Aldrig svigtede hans strålende humør og energi, hvad enten det gjaldt en anstrengende tur, tilrettelæggelse af et eller andet større arrangement eller en regulær hovedrengøring af trophuset.

Skønt skolearbejdet stillede store krav til ham, var der når som helst tid til at modtage en spejderkammerat, der kom for at drøfte et el-

DYB-DAVNE TIL ÆRETS SIDEN

VÆBDRERE

- Odense - Sct. Georgs trop
Ole Vind
- Vesterbro trop
PF Geert Mortensen
- Skinfaxtropen
Søren Kristensen
Per Kristensen
- Frederiksberg trop
PA Ove Viggo Hansen
Klaus Houmann
Jens Ottosen
- Kongsvang trop
PF Peter Petersen
PA Bent Jespersen
Mogens Randa
Per Grove Thomsen
Paul Zwiebler
Jens Peter Eriksen
Kurt Stockholm Sørensen
- Sdr. Omme trop
PF Peder Ankersen
SM Peter Petersen
SM Arne Sørensen
SM Søren Bruhn

AVANDRINGER

- 100 km
Kongsvang trop
Kaj From Nielsen
Poul Dalhoff Andersen
Villy Kristensen
60 km
5. Odense - Sct. Georgs trop
Erik Hansen

1. KL. SPEJDERE

- Godthaab trop
PF Søren Thoustrup
Jørgensen
PF Finn Olsen
PF Otto Andersen
SM John Pallesgaard
Pedersen

- Kongsvang trop
SM Hans Jørgen Dylmer
Jon Lilles trop
Nils Clausen
1. Sdr. Omme trop
SM Peter Petersen
SM Arne Sørensen
SM Søren Bruhn

RIDDERE

- Godthaab trop
PF Søren Thoustrup
Jørgensen
PF Finn Olsen
SM John Pallesgaard
Pedersen
- Vesterbro trop
PF Lars Stig-Andersen
5. Odense - Sct. Georgs trop
PA Jørgen Basse

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

ler andet problem, aflægge en prøve eller blot for at få en hyggelig sludder.

Vi, der stod Torben nær, og som har tilbragt så mange glade timer med ham, forstår slet ikke, at vi aldrig mere skal have ham i vor midte. Længe vil det vare, før vi forvinder tabet af ham. Vi vil værne om hans minde i dyb taknemmelighed for alle de gode minder, han skænkede os, og fordi han gav os et lysende eksempel på, hvad det vil sige at være spejder.

Æret være Torbens minde.

På troppens og egne vegne
Kai.

GARDEN PARTY FOR STRANDEDE SPEJDERE

I slutningen af juli kom 40 amerikanske spejdere med et troppe-transportskib til København på vej til en korpslejr i Sverige. De var imidlertid kommet alt for tidligt, og så benyttede de lejligheden til at kikke på Danmark.

Da fru dir. cand. pharm. Allesen Holm, Hornbæk, selv spejdermoder, hørte om de strandede spejdere, inviterede hun dem til garden-party i Hornbæk. Her blev drengene godt

modtaget, og de satte adskillige stykker dansk wienerbrød og sodavand til livs, inden de drog videre til Frederiksberg og Fredensborg slotte.

Sdr. Omme trop

har modtaget en storslået gave, idet gårdejer Chr. Bech, »Julingsholm«, Sdr. Omme, har overladt troppeen et hus, som i et par år har været ubeboet. Grunden, hvorpå huset ligger, fik troppeen også foræret.

Huset ligger knap 2 km fra Sdr. Omme og er ideelt beliggende. Der er ikke mere end 75 m til Omme å mod syd, og mod nord ligger skoven, så I forstår, at det er ovenud lykkelige spejdere i Sdr. Omme trop.

håber på mange gode år endnu her på sin hjørneplads og lykønsker sig selv med de fyrrer — en meget ungdommelig fyrrerårig.

- gælder det solidt fodtøj

så har Depotet sko og støvler, som drenge vokser fra i stedet for at slide op.

KNICKERS

er reglementeret for spejdere og ulve i tiden 1. november til 31. marts.

Gør alvor af det nu og få et par knickers, som kan bruges både til uniformen og til skolebrug.

SPEJDER KNICKERS	størr.	68—70	72—76	voksne
svær khaki med foer		28,50	32,50	36,50

WILSON KNICKERS	størr.	68	70	72	74	76
prima kamgarnsvare m. foer		48,00	49,50	51,00	52,50	54,00
— — uden foer	voksne	— livvidde: 76—96			59,00	

ULVE KNICKERS	størr.	62	64	66	68	70	72
svære mørkeblå med foer		32,50	33,50	34,50	35,50	36,50	37,50
smalriflet fløjel (6 mdr. gar.)		27,00	28,00	29,00	30,00	31,00	32,00

SKIBUKSER svære mørkeblå uden foer	størr.	62	64	66	68	70	72	74	76
		34,50	36,00	37,50	39,00	40,50	42,00	43,50	45,00
med foer + 5,00									

REST - PARTI af korte fløjsbukser

drapfarvede — drenge størr. 9,85
voksne størr. 12,85

Se i næste nummer:

TILBUD I SWEATER, SKO og SKISTØVLER

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunelejerer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørg

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3668
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret